

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010632
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4216010632.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanému V. F. pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona k § 155 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného V. F. proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 11.05.2017 sp. zn. 11T/117/2016 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 26.07.2017 takto,

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o uloženom ochrannom opatrení - ochrannom psychiatrickom liečení ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného V. F. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods.2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

dňa 18. júna 2016, v čase okolo 13.20 hodiny, v meste N., na W. ulici, vo dvore rodinného domu číslo 5, po slovnom nedorozumení a rôznych vulgarizmoch adresovaných E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., W. XXXX/X, ktorá tam bola na návšteve svojho otca a na spoločnom dvore v kočiку uspávala svoje maloleté dieťa, tejto sa začal vyhrážať zabitím, pričom vo svojej pravej ruke držal sekeru o dĺžke kovovej hlavice 15 cm a jej ostria o dĺžke 9,5 cm, ktorú následne zdvihol nad úroveň svojich pliec a rozbehol sa s ňou proti poškodenej, pričom prichádzajúci O. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., J. XX, pribehol a chytil obvinenému jeho ruku, v ktorej držal sekeru, ktorou smeroval proti poškodenej a silou mu ju zastavil v úrovni 30 cm od pravého ramena poškodenej, čím obvinenému zabránil v ďalšom útoku, konaním ktorým hrozilo zasiahnutie pravého ramena poškodenej v oblasti kľúčnej kosti ostrím sekery a vznik hlbokkej sečnej rany spojený s preseknutím kľúčnej kosti v blízkosti pravého ramena a vznik otvorenej zlomeniny kľúčnej kosti a k poraneniu cievy a žily uloženej pod kľúčnou kosťou spojené s rozsiahlym krvácaním ohrozujúcim život poškodenej pre možnosť zlyhania srdcovo-cievneho systému po veľkej a masívnej strate krvi z poranených veľkých ciev,

a takto konal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/47/2011 z 01.12.2011 odsúdený za pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa §14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňom 29.06.2013.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 155 ods.1 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods.2, ods.5 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. d/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., za použitia § 41 ods.1 Tr. zák. a § 39 ods.1, ods.2 písm. a/, písm. c/, ods.3 písm. e/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne s tým, že na výkon uvedeného trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň obžalovanému ukladal aj trest prepadnutia veci podľa § 60 ods.1 písm. a/ Tr. zák. a to jedného kusa železnej sekery s drevenou rukoväťou a vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Podľa § 73 ods.2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. súd I. stupňa ukladal obžalovanému aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný, pričom do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti celému rozsudku.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojho obhajcu, sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. a/, písm. b/, písm. d/ Tr. por. a navrhol, aby podľa § 322 ods.3 Tr. por. vo veci rozhodol odvolací súd sám tak, že ho oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. Opakovane uviedol, že voči poškodenej E. O. sa nedopustil žiadneho takého konania, ktoré by napíňalo znaky skutkovej podstaty tak prečinu podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zák. a ani zločinu podľa § 155 ods.1 Tr. zák. Poškodenej sa žiadnym spôsobom nevyhrážal zabitím, ani proti nej nezdvihol sekeru a ani sa ňou na ňu nezahnal. Sekeru mal síce v ruke, ale používal ju iba ako pracovný nástroj pri klincovaní okien. Toto mal potvrdiť aj svedok E. Y., ktorý mu pri prácach pomáhal. Vypočutý svedok V. O. a poškodená sú síce s ním v príbuzenskom vzťahu, ale ich vzájomné vzťahy sú konfliktné a nepriateľské. Uvedení sa proti nemu spojili s jednoznačným cieľom a zámerom, aby sa proti nemu viedlo trestné stíhanie, bola obmedzená jeho osobná sloboda formou väzby. Aby sa ich plány naplnili potrebovali pomoc od človeka, ktorý má dobré vzťahy a kontakt na políciu a týmto pomáhačom v ich zámere bol druh poškodenej E. O., keďže je príslušníkom policajného zboru - konkrétne policajt B.. Aj svedok O. I. je proti nemu zaujatý, pretože sa na neho hnevá pre rôzne nedorozumenia a konflikty, ktoré mali medzi sebou ešte pred tridsiatimi rokmi. Súd I. stupňa sa taktiež nedostatočne vysporiadal so skutočnosťami prezentovanými v odpovediac znalkyne - psychiatrické MUDr. Dárie Strhanovej v jej znaleckom posudku zo dňa 29.08.2016 a preto následne bolo nesprávne rozhodnuté výrokmi o vine, o treste, prepadnutí veci a o ochrannom psychiatrickom liečení a to napriek záverom znalkyne, že trpí duševnými poruchami a to organickou poruchou osobnosti a závislosťou od alkoholu, pričom organická porucha osobnosti je spojená aj so začínajúcou demenciou, že stanovené duševné poruchy sa nedajú vyliečiť, demencia bude zhoršovať sa a znalkyňa doporučila pokračovať v nariadenej ambulantnej psychiatrickej liečbe.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal sám, uviedol, že nič nespáchal a je nevinný. Okresná prokurátorka v Komárne (ďalej len prokurátor) sa k podanému odvolaniu obžalovaného písomne vyjadrila, pričom uviedla, že tvrdenie obžalovaného o jeho nevine a popretí spáchania skutku, ktoré sa mu kladie za vinu, bolo vyvrátené nielen svedeckou výpoveďou poškodenej, ale ďalšími dôkazmi a to výpoveďami svedkov, ktorí boli prítomní v blízkosti miesta činu v čase spáchania skutku, alebo sa na miesto činu dostavili bezprostredne po jeho spáchaní. Svedok - kamarát obžalovaného E. Y. nepotvrdil verziu obžalovaného tak, ako na to poukazoval samotný obžalovaný. Pokiaľ obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že súd sa nedostatočne vysporiadal so všetkými argumentmi a skutočnosťami relevantnými pre správne rozhodnutie je bez opory vo vykonanom dokazovaní a zabezpečených dôkazov, tu prokurátor poukázal na to, že súd I. stupňa vykonané dôkazy vyhodnotil správne, vykonal v ich dostatočnom rozsahu a zákonným spôsobom. Odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania, ktoré doplnil v tom smere, že súd I. stupňa mal pri svojich úvahách prihliadnuť na to, že prítomnosť obžalovaného kritického dňa na mieste činu v spoločnosti poškodenej a ostatných svedkov bola len preto, že obžalovaný vykonával práce pri klincovaní plechu na okná a pomáhal mu pritom svedok E. Y.. Z uvedeného dôvodu mal obžalovaný v rukách sekeru, keďže ňou vykonával klincovanie, nie však z dôvodu, že by ju mal zdvihnúť proti poškodenej a tobôž nie, že by sa chcel sekerou zahnať proti nej a preto jej ani nechcel spôsobiť žiadnu ujmu na zdraví. Sekera v rukách obžalovaného bola len nástrojom pri práci a nie prostriedkom útoku, ani sprostredkovateľom poškodenia zdravia. Súd I. stupňa mal brať na zreteľ aj to, že obžalovaný má tak s poškodenu, ako aj s ostatnými svedkami konfliktné a rozvrátené vzťahy ešte z predchádzajúceho obdobia a všetci títo svedkovia sú voči nemu zaujatí a spojili sa proti nemu s cieľom dostať ho do výkonu trestu. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa §321 ods.1 písm. a/, písm. b/, písm. d/ Tr. por. a podľa § 322 ods.3 Tr. por. navrhol, aby vo veci rozhodol odvolací súd tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby oslobodí. Obžalovaný na verejnom zasadnutí zotrval na podaných dôvodoch, ktoré podal tak sám, ako aj jeho obhajca. Uviedol, že za všetkým týmto je V. O., ktorého pustil k sebe do domu, pričom ide o osobu, ktorá robí zle a je obyčajný zlodej. Opakovane uviedol, že poškodenú nenapadol, na dvor prišla s kočíkom keď klincoval okná a ona mu hovorila, aby nerobil bordel, na čo jej povedal, že on bordel nerobí a keď ho aj urobí, tak si ho aj uprace. V ďalšom poukázal na pochybnosť, ako mohol poškodenú napadnúť,

keď táto na hlavnom pojednávaní mala uviesť, že od neho stála 4 metre. V závere uviedol, že chce, aby bol oslobodený pretože nič nespáchal.

Zástupkyňa krajského prokurátora poukázala na písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu, v ktorom bolo reagované na všetky námietky obžalovaného. Napadnutý rozsudok súdu I. stupňa považovala za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhla odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav vecí v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa vo veci vykonal dostatočne rozsiahle dokazovanie. V odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne popísal jednotlivé vo veci vykonané dôkazy, ktoré vyhodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne a dospel k správne záveru, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu tak, ako je uvedené v skutku napadnutého rozsudku a že svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 k § 155 ods.1 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák. Aj odvolací súd mal za preukázané, že obžalovaný sa dopustil uvedeného konania, čo bolo jednoznačne preukázané nielen výpoveďou poškodenej, ale aj ďalších svedkov, ktorí boli prítomní na mieste samotnom či už v čase incidentu alebo aj bezprostredne po ňom. Obžalovaný na svoju obranu uvádzal, že sekeru mal pri sebe iba ako pracovný nástroj a vôbec ňou nemal v úmysle spáchať trestný čin, pričom mu toto jeho konanie mal dosvedčiť svedok E. Y., ktorý bol vypočutý v prípravnom konaní. Uvedený svedok však popísal, že v inkriminovaný deň bol pomáhať obžalovanému, ako pracovali obžalovaný sa začal hádať s V. O. a neskôr sa strhla nejaká hádka medzi obžalovaným a dcérou O. a keďže uvedený svedok nemá rád takéto hádky, odišiel dozadu a nevidel čo sa stalo. Ani odvolací súd na základe vykonaných dôkazov nemal dôvod spochybňovať záver súdu o tom, že obžalovaný sa dopustil konania popísaného v skutku napadnutého rozsudku a že svojim konaním naplnil zákonné znaky hore uvedených trestných činov.

Pri ukladaní trestu súd I. stupňa vychádzal z kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. s tým, že v prípade obžalovaného prihliadal na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. d/ Tr. zák., teda že v osobe páchatel'a sa jednalo o osobu vyššieho veku a táto skutočnosť mala vplyv na jeho vôľovú spôsobilosť a prihliadol aj na dve priťažujúce okolnosti a to uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že sa dopustil viac trestných činov a § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol v minulosti súdne trestaný, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/46/2014 zo dňa 24.07.2014, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tak, ako súd I. stupňa, aj odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že obžalovaný sa konania uvedeného v hore uvedenom odsúdení mal dopustiť obdobným spôsobom, kde obžalovaný útočil na svoju sestru, ktorej sa okrem iného vyhrážal aj zaťatím sekery do jej chrbta. Súd I. stupňa správne konštatoval, že v prípade obžalovaného bola zistená prevaha priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami a správne uviedol aj to, že zákonom stanovenú trestnú sadzbu neupravoval v zmysle § 38 ods.4 Tr. zák. ale aplikoval ustanovenie § 38 ods.5 Tr. zák., keďže obžalovaný opätovne spáchal zločin. V danom prípade však súd I. stupňa považoval

uloženie trestu odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe za neprimerane prísne a preto pristúpil k použitiu tzv. zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods.1, ods.2 písm. a/, písm. c/, ods.3 písm. e/ Tr. zák. a uložil obžalovanému trest pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby, pričom správne dospel k záveru, že na obžalovaného bude postačujúce uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, s čím sa aj odvolací súd plne stotožnil. Aj odvolací súd, tak ako súd I. stupňa, dospel k záveru, že v prípade obžalovaného neprichádzal do úvahy iný druh trestu, ako trest nepodmienečný. Keďže obžalovaný spáchal trestný čin za použitia sekery, súd I. stupňa správne ukladal obžalovanému aj trest prepadnutia vecí a to jedeného kusa železnej sekery s drevenou rukoväťou o dĺžke 35 cm.

Súd I. stupňa uložil obžalovanému podľa § 73 ods.2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou s tým, že z psychiatrického znaleckého posudku mala vyplynúť skutočnosť, že obžalovaný je nebezpečný pre spoločnosť, reaguje impulzívne, má zníženú frustračnú toleranciu a psychiatrické liečenie je nevyhnutné na ochranu spoločnosti. Obžalovaný má síce v súčasnosti už nariadené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, ale keďže znalkyňa mala uviesť, že spolupráca obžalovaného je otáznava a samotný obžalovaný mal uviesť, že na liečenie nechodí, považoval súd I. stupňa za potrebné uložiť mu ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. S uvedeným záverom sa odvolací súd nestotožnil. Obžalovanému už bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno sp. zn. 2T/47/2011 rozsudkom zo dňa 01.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 14.02.2012 sp. zn. 1To/3/2012, pričom toto ústavné psychiatrické a protialkoholické liečenie vykonával a na návrh riaditeľa ÚVTOS Trenčín bolo toto liečenie ukončené, pretože neplnilo svoj účel. Následne bolo obžalovanému uložené aj ochranné protialkoholické a psychiatrické liečenie ústavnou formou rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/46/2014 zo dňa 24.07.2014, ktoré bolo uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2Nt/11/2015 zo dňa 12.02.2015 zmenené na ambulantnú formu. Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmáciu odvetvie psychiatria vyplýva, že obvinený trpí duševnými poruchami a to organickou poruchou osobnosti, závislosťou od alkoholu, kde verbalizuje abstinenciu a začínajúcou demenciou. Na otázku či je pobyt obvineného na slobode nebezpečný a či je potrebné nariadiť ochranné liečenie a akého druhu, znalkyňa MUDr. Daria Strhanová uviedla, že stanovené duševné poruchy sa vyliečiť nedajú a doporučovala pokračovať v už nariadenej ambulantnej psychiatrickej liečbe, nakoľko sa medikamentózne dajú stlmiť impulzívne prejavy. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že obžalovaný je pre spoločnosť nebezpečný a preto je nevyhnutné pre ochranu spoločnosti uložiť mu psychiatrické liečenie ústavnou formou. Nie je zrejmé z čoho, pri tomto konštatovaní nebezpečnosti obžalovaného pre spoločnosť, súd I. stupňa vychádzal, nakoľko daná skutočnosť nevyplýva ani zo záverov znaleckého skúmania. Keďže obžalovanému bolo už nariadené ambulantné liečenie, ktoré nebolo zrušené, uloženie ďalšieho liečenia by bolo duplicitné.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.